

Het Biesboschlied 19

Refrein

↓ In de maneschijn, dansen golfjes klein,
↓ en de stromen, gaan en komen.
↓ 't Windje ruist er zacht, tovert
sprookjespracht,
↓ in het Biesboschland bij nacht.

Stil glijdt zijn scheepje,
↓ tussen de grienden en riet,
↓ als iedereen slapen gaat, slaapt hij, de
visser, niet.
↓ Hij werpt zijn netten, neuriet een mooie
wijs,
↓ voelt zich als een koning, daar in zijn
paradijs.

Refrein

Als hij gaat rusten,
↓ sluimerend in het riet,
↓ dan zingen rondom hem heen, vogeltjes
nog hun lied.

↓ Onder zijn huifje, droomt hij van vrouw
en kind

**↓ die hij als een Biesboschman, daar ook
nog steeds bemint.**

Refrein

Als hij dan thuisvaart,

↓ ziet hij zijn huisje staan.

**↓ Daar komen zijn kindertjes, die hem dan
tegen gaan.**

**↓ Hij is gelukkig, zacht trilt zijn ruwe
hand,**

**↓ En 's avonds vertelt hij weer over zijn
Biesboschland.**

↓ In de maneschijn, dansen golfjes klein,

↓ en de stromen, gaan en komen.

**↓ 't Windje ruist er zacht, tovert
spreekjespracht,**

↓ in het Biesboschland bij nacht,

↓ in het Biesboschland bij nacht.